

[Glistrup]

spiritus. Det er i hvert fald klar tale. Så kommer problemet, om man kan gå over til en regel som den, regeringen nu har foreslået, og da er det ganske tydeligt, at der ikke i nogen paragraf står, at akvavit skal være billigere og de andre dyrere. Så vidt er alt godt. Men når vi så begynder at kigge på forslaget nærmere sammenhæng, kan regeringen faktisk ikke komme med nogen som helst saglig argumentation for sit forslag, ud over at man foreslår det på den måde for at opnå det resultat, som EF altså har sat en spærrebom for, nemlig at akvavit skal være billigere end anden spiritus. Alle de andre begrundelser, som er blevet fremført fra regerings og fra socialdemokratiets side, er jo så åbenbart dødsyge og uden enhver antydning af saglig holdbarhed, at kommer der en ny EF-sag, hvis regerings forslag skulle gå hen og blive vedtaget, er det noget, vi må se på med en stigende frygt, efterhånden som udvalgsbehandlingen er skredet fremad. Det har vist sig, at alle andre af regerings tanker, end at man vil favorisere spritfabrikkerne – favorisere kartofler fremfor kirsebær – er der overhovedet ikke hold i. Hvis man lægger afgørende vægt på, som de to foregående talere har gjort her fra talerstolen, at man vil have sikkerhed for, at man ikke handler EF-stridigt, må konklusionen blive, at man stemmer imod regerings forslag. Det er så ganske åbenbart, at det helt dominerende ved betragtningen af regerings forslag er, at fordi man vil gøre akvavitten billigere, vil man gennemføre en ordning, som er helt molboagtig – ville man have sagt, hvis man ikke var bange for at fornærme djurslændingene. Man ville indføre det synspunkt, at man går over til noget, der ikke kan lade sig administrere, nemlig ved at introducere grossistindkøbsprisen som et væsentligt element i afgiftsberegningen. Derfor må vi afvise regerings forslag, ikke alene af frygt for, hvad der vil ske i relation til EF, men først og fremmest fordi man går ind for noget, der er uadministrerbart: en ren literafgift. De begrundelser, som socialdemokratiet har givet, var oprindelig, at det skulle gavne den danske beskæftigelse. Det viste sig ikke at holde et hak, fordi man overhovedet ikke havde tænkt på, at kartoffelmarkerne nok ikke vil ligge brak, men at der vil blive dyrket noget nogle andre steder. Man havde slet ikke tænkt på, at der også er andre danske pro-

duktioner, end hvad der har at gøre med akvavit, bare noget dyrere danske produktioner som f. eks. det, der foregår inde i Peter Heerings virksomhed.

Så begyndte man at tale om, at betalingsbalancen ville blive gavnet af regerings forslag. Heller ikke det argument viste sig at kunne holde, tværtimod er regerings forslag ødelæggende for betalingsbalancen, og nu i dag, da vi skulle diskutere fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1, kom hr. Camre med en tredje grund, idet han introducere noget socialpolitik i foretagendet og sagde, at det måtte da være rigtigt, at den, der køber en billig bil, skal betale mindre i afgift end den, der køber en Rolls Royce. Men det er jo slet ikke den slags værdiforhold, der er mellem de forskellige spiritusmærker, og navnlig er det bestemt ikke den socialpolitiske betragtning på et område som alkohol, hvor hr. Camres argumentation ville føre til, at de, der absolut bare vil fylde sig op, fordi de er blevet alkoholvrag, kunne finde en eller anden billig vare. Det var faktisk det, hr. Camre sagde, så det var så asocialt, som det overhovedet kunne være.

Men det var altså socialdemokratiets begrundelse for, at man absolut ikke ville stemme for fremskridtspartiets forslag, og »man merkt die Absicht und wird verstimmt«, fordi der var den samme tilbøjelighed hos de to næste ordførere til ikke at ville stemme for fremskridtspartiets forslag. De kom med et par andre begrundelser. Venstres ordfører henviste til, at det jo kom til at fremtræde som noget juridisk fuldstændig nyt, men det er bare ikke rigtigt, for nok kan fremskridtspartiets tekniske ændringsforslag – ændringsforslag nr. 5 – se ud til at være lidt kompliceret og lidt langt, men der er bare ingen realitet i, at der er noget nyt i det; det er simpelt hen bare den gældende lov og de tekniske bestemmelser, som man selvfølgelig må omredigere for at få værdielementet ud af det, men der er ikke nogen som helst sprængning i forhold til forslaget identitet i ændringsforslag nr. 5. Det er simpelt hen bare en konsekvens af ændringsforslag nr. 1, og derfor kan hr. Ellemann-Jensens begrundelse for, at venstre vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1, simpelt hen ikke holde.

Og bedre var det i og for sig ikke med de konservatives begrundelse. Den gik på, at